

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΑΑΔΕ

Ανεξάρτητη Αρχή
Δημοσίων Εσόδων

Καλλιθέα, 18/10/2021

Αριθμός απόφασης: 3070

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ

ΤΜΗΜΑ Α6

Ταχ. Δ/ση : Αριστογείτονος 19

Ταχ. Κώδικας : 176 71 - Καλλιθέα

Τηλέφωνο : 2131604536

ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Έχοντας υπ' όψη:

1. Τις διατάξεις:

α. Του άρθρου 63 του ν. 4174/2013 (ΦΕΚ Α' 170), όπως τροποποιήθηκε και ισχύει.

β. Του άρθρου 10 της Δ.ΟΡΓ. Α 1125859 ΕΞ 2020/23.10.2020 Απόφασης του Διοικητή της Α.Α.Δ.Ε. (ΦΕΚ Β' 4738/26.10.2020) με θέμα «Οργανισμός της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (Α.Α.Δ.Ε.)».

γ. Της ΠΟΛ 1064/28.04.2017 Απόφασης του Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (ΦΕΚ Β' 1440/27-04-2017).

δ. Του άρθρου έκτου, παράγραφος 4, της από 30/03/2020 Πράξης Νομοθετικού Περιεχομένου (ΦΕΚ Α' 75) όπως κυρώθηκε με το ν. 4684/2020 (ΦΕΚ Α' 86), της υπ' αριθ. Α 1049/2021 Κοινής Απόφασης του Υφυπουργού Οικονομικών και του Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (ΦΕΚ Β 984-12.03.2021), καθώς και των υπ' αριθ. Α.1273/2020 (ΦΕΚ Β' 5597/21.12.2020), Α.1241/2020 (ΦΕΚ Β' 4804/30.10.2020) και Α.1215/2020 (ΦΕΚ Β' 4254/30.09.2020) ομοίων κοινών αποφάσεων.

2. Την αριθμ. Δ.Ε.Δ. 1126366 ΕΞ 2016/30.08.2016 (ΦΕΚ 2759 / τ. Β' / 01.09.2016) Απόφαση του Προϊσταμένου της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών. «Παροχή εξουσιοδότησης υπογραφής».

3. Την από 22.02.2021 και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανή προσφυγή του του, με Α.Φ.Μ., κατοίκου, επί της οδού, κατά της με αριθ. πρωτ./2021 απάντησης της Προϊσταμένης της Δ.Ο.Υ. Φ.Α.Ε. Πειραιά στην από 28/12/2020 αίτηση του για την απαλλαγή από τα χρέη της εταιρείας με την επωνυμία «.....», με ΑΦΜ και τα προσκομιζόμενα με αυτή σχετικά έγγραφα.

4. Την με αριθ. πρωτ./2021 απάντηση της Προϊσταμένης της Δ.Ο.Υ. Φ.Α.Ε. Πειραιά στην από 28/12/2020 αίτηση του για την απαλλαγή από τα χρέη της εταιρείας με την επωνυμία «.....», με ΑΦΜ
5. Τις απόψεις της ανωτέρω φορολογικής αρχής.
6. Το με αριθμ. πρωτ. ΔΕΔΕΞ2021ΕΜΠ/02.07.2021 έγγραφο της Υπηρεσίας μας.
7. Το με αριθμ. πρωτ./2021 (αριθμ. πρωτ. ΔΕΔΕΙ2021/15-07-2021) έγγραφο της Δ.Ο.Υ. Φ.Α.Ε. Πειραιά.
8. Την εισήγηση του ορισθέντος υπαλλήλου του Τμήματος Α6, όπως αποτυπώνεται στο σχέδιο της απόφασης.

Επί της με ημερομηνία κατάθεσης 22/02/2021 και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανούς προσφυγής του του με Α.Φ.Μ., η οποία κατατέθηκε εμπρόθεσμα και μετά την μελέτη και την αξιολόγηση όλων των υφιστάμενων στο σχετικό φάκελο εγγράφων και των προβαλλόμενων λόγων της ενδικοφανούς προσφυγής, επαγόμαστε τα ακόλουθα:

Επί της υπ' αρ. πρωτ./2020 αρχικής αίτησης του προσφεύγοντος περί απαλλαγής του από τη συνυπευθυνότητα για χρέη της εταιρείας με την επωνυμία «.....», με ΑΦΜ, η Δ.Ο.Υ. Φ.Α.Ε. Πειραιά δεν προχώρησε στην έκδοση απάντησης. Ακολούθως, ο ως άνω προσφεύγων άσκησε την υπ' αρ. πρωτ./2020 ενδικοφανή προσφυγή του κατά της τεκμαιρόμενης σιωπηρής απόρριψης του εν λόγω αιτήματός. Εκκρεμότητας της διαδικασίας ενώπιον της Υπηρεσίας μας ο ως άνω προσφεύγων κάνοντας χρήση της δυνατότητας η οποία παρασχέθηκε σύμφωνα με την παρ. 3.4 της υπ' αρ. πρωτ./2020 εγκυκλίου της Α.Α.Δ.Ε. υπέβαλε εκ νέου αίτημα απαλλαγής του από τη συνυπευθυνότητά του για χρέη του προαναφερόμενου νομικού προσώπου, το οποίο έλαβε αρ. πρωτ./2020. Επί του τελευταίου αιτήματος εκδόθηκε η προσβαλλόμενη με αριθ. πρωτ./2021 απάντηση της Προϊσταμένης της Δ.Ο.Υ. Φ.Α.Ε. Πειραιά.

Ο προσφεύγων, με την υπό κρίση ενδικοφανή προσφυγή, ζητά την επανεξέταση από την Υπηρεσία μας της με αρ. πρωτ./2021 απάντησης της Προϊσταμένης της Δ.Ο.Υ. Φ.Α.Ε. Πειραιά, για την απαλλαγή από τα χρέη της εταιρείας με την επωνυμία «.....», με ΑΦΜ, ισχυριζόμενος ότι δεν συντρέχουν για το πρόσωπο του οι προϋποθέσεις εφαρμογής του άρθρου 50 παρ.1 του ν.4174/2013.

Επειδή, οι διατάξεις του ν. 4174/2013(ΦΕΚ Α' 170/26-07-2013), ορίζουν, ότι:

«Άρθρο 50.Αλληλέγγυα ευθύνη»

1. Τα πρόσωπα, που είναι εκτελεστικοί πρόεδροι, διευθυντές, γενικοί διευθυντές, διαχειριστές, διευθύνοντες σύμβουλοι, εντεταλμένοι στη διοίκηση και εκκαθαριστές των νομικών προσώπων και νομικών οντοτήτων, καθώς και τα πρόσωπα που ασκούν εν τοις πράγμασι τη διαχείριση ή διοίκηση νομικού προσώπου ή νομικής οντότητας, ευθύνονται προσωπικά και αλληλέγγυα για την πληρωμή του φόρου εισοδήματος, παρακρατούμενου

φόρου, κάθε επιρριπτόμενου φόρου, Φόρου Προστιθέμενης Αξίας και του Ενιαίου Φόρου Ιδιοκτησίας Ακινήτων, που οφείλονται από αυτά τα νομικά πρόσωπα και τις νομικές οντότητες, ανεξάρτητα από τον χρόνο βεβαίωσής τους, ως και για τους τόκους, πρόστιμα, προσαυξήσεις και οποιεσδήποτε διοικητικές χρηματικές κυρώσεις επιβάλλονται επ' αυτών, εφόσον συντρέχουν σωρευτικά οι κατωτέρω προϋποθέσεις:

α. τα ανωτέρω πρόσωπα είχαν μια από τις ανωτέρω ιδιότητες είτε κατά τη διάρκεια λειτουργίας του νομικού προσώπου είτε κατά τον χρόνο λύσης, διάλυσης ή συγχώνευσής του είτε κατά τη διάρκεια της εκκαθάρισης του νομικού προσώπου,

β. οι οφειλές κατέστησαν ληξιπρόθεσμες κατά τη διάρκεια της θητείας τους υπό κάποια εκ των ανωτέρω ιδιοτήτων με την επιφύλαξη των επόμενων εδαφίων.

Αν οι οφειλές διαπιστώνονται μετά από έλεγχο, ως αλληλεγγύως υπεύθυνα πρόσωπα κατά την έννοια της παραγράφου αυτής νοούνται μόνο τα πρόσωπα στα οποία συνέτρεχαν οι προϋποθέσεις των στοιχείων α' και γ' κατά το φορολογικό έτος ή την περίοδο στην οποία ανάγονται οι οφειλές αυτές. Σε περίπτωση που οι υπό παρ. 1 φορολογικές οφειλές έχουν υπαχθεί σε ρύθμιση, η αλληλέγγυα ευθύνη βαραίνει και τα πρόσωπα στα οποία συνέτρεχαν οι προϋποθέσεις των στοιχείων α' και γ' κατά τον χρόνο που κάθε δόση της ρύθμισης κατέστη ληξιπρόθεσμη ή η ρύθμιση απωλέσθηκε. Για τα ποσά των τόκων, των προσαυξήσεων, των προστίμων και των λοιπών χρηματικών κυρώσεων, η αλληλέγγυα ευθύνη βαραίνει τα πρόσωπα που είναι αλληλεγγύως υπεύθυνα για την κύρια οφειλή επί της οποίας υπολογίζονται και επιβάλλονται τα ποσά αυτά,

γ. οι εν λόγω οφειλές δεν καταβλήθηκαν ή δεν αποδόθηκαν στο Δημόσιο από υπαιτιότητα των ανωτέρω προσώπων. Το βάρος απόδειξης για την μη ύπαρξη υπαιτιότητας, φέρουν τα υπό παρ.1 πρόσωπα. Με κοινή απόφαση του Υπουργού Οικονομικών και του Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων δύνανται να ορίζονται ενδεικτικά περιπτώσεις έλλειψης υπαιτιότητας.

Η παράγραφος 1 αντικαταστάθηκε με την παράγραφο 1 του άρθρου 34 του ν.4646/2019 (ΦΕΚ Α' 201/12-12-2019). Σύμφωνα με την παράγραφο 29 του άρθρου 66 του ίδιου νόμου, οι διατάξεις της παραγράφου 1, όπως αντικαθίστανται, ισχύουν από τη δημοσίευση του ν.4646/2019, ήτοι από 12/12/2019 και εφαρμόζονται και για οφειλές, οι οποίες έχουν βεβαιωθεί πριν από τη θέση σε ισχύ του ν.4646/2019 σε βάρος νομικών προσώπων και νομικών οντοτήτων για τις οποίες ευθύνονται αλληλεγγύως και προσωπικά τα φυσικά πρόσωπα κατ' εφαρμογή του άρθρου 50 παρ. 1 και 2, όπως ίσχυε πριν την τροποποίησή του με τις διατάξεις του άρθρου 34 του ν.4646/2019, του άρθρου 115 του ν.2238/1994 (Α' 151), της παρ. 7 του άρθρου 22 του ν.2648/1998 (Α' 238), της περ. β' του άρθρου 55 του ν.2859/2000 (Α' 248), καθώς και κάθε άλλης διάταξης με την οποία θεσπίζεται αλληλέγγυα ευθύνη για οφειλές για τις οποίες εφαρμόζεται ο Κώδικας. Οι οφειλές αυτές παύουν να βαραίνουν τα αλληλεγγύως ευθυνόμενα πρόσωπα, εφόσον τα τελευταία δεν πληρούσαν τις προϋποθέσεις, που τίθενται με τις των παραγράφων 1 και 2 του παρόντος άρθρου 50, όπως αντικαθίστανται με τις διατάξεις του άρθρου 34 του ν. 4646/2019 για τη θεμελίωση της αλληλέγγυας ευθύνης και αίρονται τα σε βάρος τους ληφθέντα μέτρα...»

Επειδή, σύμφωνα με την Ε 2173/30.10.2020 με ΘΕΜΑ: Αλληλέγγυα ευθύνη διοικούντων του [άρθρου 50](#) του ν.4174/2013, όπως τροποποιήθηκε και ισχύει.

«Α. Εισαγωγικά

1. Με τις διατάξεις του [άρθρου 34](#) του ν.4646/2019, τροποποιήθηκαν οι διατάξεις του [άρθρου 50](#) του ν. 4174/2013 (Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας, ΚΦΔ) ως προς τη θεμελίωση της αλληλέγγυας ευθύνης στα πρόσωπα που ασκούν διοίκηση στα νομικά πρόσωπα και τις νομικές οντότητες για την εξόφληση συγκεκριμένων οφειλών προς το Δημόσιο.

Ειδικότερα, με τις διατάξεις της [παραγράφου 1 του άρθρου 50](#) του ΚΦΔ ορίζεται ότι τα πρόσωπα που είναι εκτελεστικοί πρόεδροι, διευθυντές, γενικοί διευθυντές, διαχειριστές, διευθύνοντες σύμβουλοι, εντεταλμένοι στη διοίκηση και εκκαθαριστές των νομικών προσώπων και νομικών οντοτήτων, καθώς και τα πρόσωπα που ασκούν εν τοις πράγμασι τη διαχείριση ή διοίκηση νομικού προσώπου ή νομικής οντότητας, ευθύνονται προσωπικά και αλληλέγγυα για την πληρωμή του φόρου εισοδήματος, παρακρατούμενου φόρου, κάθε επιρριπτόμενου φόρου, Φόρου Προστιθέμενης Αξίας και του Ενιαίου Φόρου Ιδιοκτησίας Ακινήτων, που οφείλονται από αυτά τα νομικά πρόσωπα και τις νομικές οντότητες, ανεξάρτητα από τον χρόνο βεβαίωσής τους, ως και για τους τόκους, πρόστιμα, προσαυξήσεις και οποιεσδήποτε διοικητικές χρηματικές κυρώσεις επιβάλλονται επ' αυτών, εφόσον συντρέχουν σωρευτικά οι κατωτέρω προϋποθέσεις:

(α) τα ανωτέρω πρόσωπα είχαν μια από τις ανωτέρω ιδιότητες είτε κατά τη διάρκεια λειτουργίας του νομικού προσώπου είτε κατά τον χρόνο λύσης, διάλυσης ή συγχώνευσής του είτε κατά τη διάρκεια της εκκαθάρισης του νομικού προσώπου,

(β) οι οφειλές κατέστησαν ληξιπρόθεσμες κατά τη διάρκεια της θητείας τους υπό κάποια εκ των ανωτέρω ιδιοτήτων. Ωστόσο, αν οι οφειλές διαπιστώνονται μετά από έλεγχο, ως αλληλεγγύως υπεύθυνα πρόσωπα νοούνται μόνο τα πρόσωπα στα οποία συνέτρεχαν οι προϋποθέσεις των στοιχείων α' και γ' κατά το φορολογικό έτος ή την περίοδο στην οποία ανάγονται οι οφειλές αυτές. Σε περίπτωση που οι φορολογικές οφειλές, όπως αυτές ρητά αναφέρονται στο νόμο, έχουν υπαχθεί σε ρύθμιση, η αλληλέγγυα ευθύνη βαραίνει και τα πρόσωπα στα οποία συνέτρεχαν οι προϋποθέσεις των στοιχείων α' και γ' κατά τον χρόνο που κάθε δόση της ρύθμισης κατέστη ληξιπρόθεσμη ή η ρύθμιση απωλέσθηκε. Για τα ποσά των τόκων, των προσαυξήσεων, των προστίμων και των λοιπών χρηματικών κυρώσεων, η αλληλέγγυα ευθύνη βαραίνει τα πρόσωπα που είναι αλληλεγγύως υπεύθυνα για την κύρια οφειλή επί της οποίας υπολογίζονται και επιβάλλονται τα ποσά αυτά,

(γ) οι εν λόγω οφειλές δεν καταβλήθηκαν ή δεν αποδόθηκαν στο Δημόσιο από υπαιτιότητα των ανωτέρω προσώπων. Το βάρος απόδειξης για τη μη ύπαρξη υπαιτιότητας φέρουν τα υπό παρ.1 πρόσωπα. Με κοινή απόφαση του Υπουργού Οικονομικών και του Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων δύνανται να ορίζονται ενδεικτικά περιπτώσεις έλλειψης υπαιτιότητας.

3. Οι διατάξεις της [παραγράφου 1 του άρθρου 50](#) του ΚΦΔ, όπως αντικαταστάθηκαν με τις διατάξεις του [άρθρου 34](#) του ν.4646/2019, ισχύουν από τη δημοσίευση του πιο πάνω νόμου στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, ήτοι από 12-12-2019 και μετά και εφαρμόζονται

(α) αυτοδικαίως, για οφειλές που βεβαιώνονται το πρώτον και ανάγονται σε φορολογικό έτος ή περίοδο από τις 12-12-2019 και μετά, σύμφωνα με το [άρθρο 30](#) ΚΦΔ, στο νομικό πρόσωπο ή την νομική οντότητα (νέες υποθέσεις),

(β) αυτοδικαίως, για οφειλές που βεβαιώνονται το πρώτον από τις 12-12-2019 και μετά αλλά ανάγονται σε φορολογικό έτος ή περίοδο πριν τις 12-12-2019 (νέες υποθέσεις για παλαιές οφειλές), με την προϋπόθεση ότι δεν επιφέρουν χειροτέρευση της θέσης του διοικούντος προσώπου σε σχέση με τις διατάξεις που ίσχυαν κατά τον χρόνο που ανάγονται οι οφειλές αυτές και

(γ) κατόπιν αιτήσεως του ενδιαφερομένου, αναδρομικά, για οφειλές που έχουν βεβαιωθεί πριν τις 12-12-2019 (παλαιές υποθέσεις).....

5. Η ευθύνη των προσώπων της **παρ. 1 του άρθρου 50 ΚΦΔ** είναι προσωπική και αλληλέγγυα και αφορά την πληρωμή και μόνο των οφειλών που ρητά και περιοριστικά κατονομάζονται στην ίδια αυτή παράγραφο, εφόσον πληρούνται και οι λοιπές προϋποθέσεις. Για την ορθή και ομοιόμορφη εφαρμογή των διατάξεων αυτών απαιτείται να εξετάζονται, κατά σειρά, όλα τα παρακάτω:

Β. Το είδος της (φορολογικής) οφειλής

.....

Γ. Ο κρίσιμος χρόνος για τη θεμελίωση της αλληλέγγυας ευθύνης

.....

Δ. Συνδρομή κατονομαζόμενης ιδιότητας κατά τον κρίσιμο χρόνο

.....

Ε. Η υπαιτιότητα

25. Πρόσωπα για τα οποία συντρέχουν σωρευτικά όλες οι λοιπές προϋποθέσεις, οι οποίες αναφέρονται στη διάταξη της **παραγράφου 1 του άρθρου 50 ΚΦΔ**, καθίστανται καταρχήν αλληλεγγύως υπεύθυνα και τεκμαίρεται η υπαιτιότητά τους εκ μόνης τις ιδιότητάς τους για τις οφειλές που δημιουργούνται κατά τη διάρκεια της θητείας τους. Ωστόσο, σύμφωνα και με τα ρητώς οριζόμενα στο β' εδάφιο της περίπτωσης γ' της **παρ. 1 του άρθρου 50** του ΚΦΔ, πρόκειται για μαχητό τεκμήριο, καθόσον το βάρος απόδειξης για τη μη ύπαρξη υπαιτιότητας, φέρουν τα εν λόγω πρόσωπα. Επομένως, εφόσον τα πρόσωπα σε βάρος των οποίων συντρέχει αλληλέγγυα ευθύνη αποδείξουν ότι δεν ήταν υπαίτια για τη μη καταβολή ή μη απόδοση των οφειλών που προβλέπονται στις οικείες διατάξεις, απαλλάσσονται από την ευθύνη για πληρωμή των οφειλών του νομικού προσώπου ή της νομικής οντότητας που διοικούν ή διαχειρίζονται....».

Επειδή, στην από 01/03/2021 Έκθεση Απόψεων της αρμόδιας φορολογικής αρχής, προκύπτουν τα ακόλουθα: «

Α. Σύντομο διαδικαστικό ιστορικό:

Επί της υπ' αρ. πρωτ./2020 αρχικής αίτησης του προσφεύγοντος η Υπηρεσία μας δεν προχώρησε στην έκδοση απάντησης εν αναμονή της έκδοσης της Εγκυκλίου της Α.Α.Δ.Ε. για την ερμηνεία του άρθρου 50 του ν. 4174/2013 μετά και την αντικατάστασή από το άρθρο 34 παρ. 1 του Ν. 4646/2019 (ΦΕΚ Α 201/12.12.2019) για λόγους ορθής και ομοιόμορφης εφαρμογής της σχετικής διάταξης. Ακολούθως, ο ως άνω φορολογούμενος άσκησε την υπ' αρ. πρωτ./13-07-2020 ενδικοφανή προσφυγή του κατά της τεκμαιρόμενης σιωπηρής απόρριψης του εν λόγω αιτήματός του και ο σχετικός φάκελος διεβιβάσθη στην Υπηρεσία σας (ID/2020).

Εκκρεμούσης της διαδικασίας ενώπιόν σας ο ως άνω φορολογούμενος κάνοντας χρήση της δυνατότητας η οποία παρασχέθηκε σύμφωνα με την παρ. 3.4 της υπ' αρ. πρωτ./2020 εγκυκλίου της Α.Α.Δ.Ε. υπέβαλε εκ νέου αίτημα απαλλαγής του από τη συνυπευθυνότητά του για χρέη του προαναφερόμενου νομικού προσώπου, το οποίο έλαβε αρ. πρωτ./2020. Επί του τελευταίου εκδόθηκε η προσβαλλόμενη, η οποία έκρινε ότι δεν ιδρύεται ευθύνη του αιτούντος για το με ΑΤΒ/2003 πρόστιμο ΚΒΣ (σύμφωνα με την παρ. 10 της ως άνω ερμηνευτικής Εγκυκλίου της Α.Α.Δ.Ε.) καθώς επίσης και για τα υπό ΑΤΒ/2015 και/2015 πρόστιμα ΦΠΑ, τα οποία καταλογίστηκαν ως αυτοτελή λόγω εκπροθέσμου υποβολής περιοδικών δηλώσεων ΦΠΑ για τους μήνες Απρίλιο και Οκτώβριο του 2013. Αντίθετα, λαμβάνοντας υπόψη το είδος και χρόνο επέλευσης του ληξιπροθέσμου των χρεών της εταιρείας σε συνδυασμό με τη νομική κατάσταση αυτής (λυθείσα) και τη χρονική διάσταση της θητείας του αιτούντος, προέκυψε αστική συνυπευθυνότητα του αιτούντος και ήδη προσφεύγοντος για παρακρατούμενους και επιρριπτόμενους φόρους, πρόστιμο ΦΠΑ (μη αυτοτελές) και φόρο εισοδήματος, εισφορές και τέλη επιτηδεύματος, τα οποία βεβαιώθηκαν κατόπιν υποβολής των οικείων φορολογικών δηλώσεων και κατέστησαν ληξιπρόθεσμα εντός της θητείας του αιτούντος (και συγκεκριμένα για τις με ΑΤΒ/2003 (γρ. 1) και/2003 (γρ. 3),/2003 (γρ. 1),/2003 (γρ. 2),/2003 (γρ. 1),/2011,/2013,/2014,/2015,/2015,/2016,/2017,/2019,/2019 και/2020 οφειλές).

Μάλιστα, ο προσφεύγων έχει ήδη ασκήσει την υπ' αρ. κατ. ΑΚ/2019 ανακοπή του κατά της με α/α και αρ. πρωτ./2019 ατομικής ειδοποίησης καταβολής-υπερμερείας και των συναφών ταμειακών βεβαιώσεων, επί της οποίας εκδόθηκε η υπ' αρ./2020 απόφαση του Διοικητικού Πρωτοδικείου (10^{ου} Μονομελούς). Η τελευταία απέρριψε το εν λόγω ένδικο βοήθημα ως απαράδεκτο ελλείψει νομιμοποίησης του υπογράφοντος δικηγόρου.

Β. Επί των λόγων προσφυγής

Ο αιτών διετέλεσε Πρόεδρος και Διευθύνων Σύμβουλος του ως άνω νομικού προσώπου από συστάσεώς του μέχρι την λύση και θέση αυτού σε εκκαθάριση (βλ. υπ' αρ./1994,/1994,/1996). Ειδικότερα, την 10^η-5-2007 καταχωρήθηκε στο Μητρώο Ανωνύμων Εταιρειών της Νομαρχίας η υπ' αρ./2007 απόφαση ανακλητική της με αριθμό/1994 απόφασης χορήγησης άδειας σύστασης και έγκρισης του καταστατικού σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 48^α του κ.ν. 2190/1920 (σχετικό το υπ' αρ./2007 ΦΕΚ τ. ΑΕ & ΕΠΕ). Ακολούθως, στις 20-11-2008 καταχωρήθηκε το από 11-05-2007 πρακτικό της Γενικής Συνέλευσης των μετόχων της ως άνω Ανώνυμης Εταιρείας, με το οποίο αποφασίστηκε η λύση της εταιρείας και η θέση αυτής σε εκκαθάριση, ενώ ορίστηκαν εκκαθαριστές μεταξύ των οποίων και ο αιτών (σχ. υπ' αρ./2008 ΦΕΚ τ. ΑΕ & ΕΠΕ).

Ως εκ τούτου -και δεδομένου ότι δεν έχει δημοσιευθεί μέχρι σήμερα οποιαδήποτε άλλη πράξη αντικατάστασης εκκαθαριστών- ο ως άνω φορολογούμενος έφερε την ιδιότητα του εκκαθαριστή της εν λόγω εταιρείας από 11-5-2007 κι εφεξής. Τα αντίθετα λεγόμενα από το φορολογούμενο αναφορικά με την αυτοδίκαιη ακυρότητα του από 11-5-2007 πρακτικού της Γενικής Συνέλευσης, την μη επέλευση της λύσης της εταιρείας και τη συνακόλουθη

απουσία στο πρόσωπό του της ιδιότητας του εκκαθαριστή αυτής αποκρούονται με τις παρούσες ως νόμω και ουσία αβάσιμα. Συνεπώς, ο αιτών από συστάσεως του ως άνω αναφερόμενου νομικού προσώπου μέχρι και σήμερα φέρει αδιαλείπτως ιδιότητες (του Προέδρου και Διευθύνοντος Συμβούλου αρχικά και ακολούθως από την 11^η-5-2007 την ιδιότητα του εκκαθαριστή), οι οποίες ενεργοποιούν την αστική ευθύνη του αιτούντος για τα εταιρικά χρέη, δεδομένου ότι αυτή συνάπτεται με τη θητεία ορισμένου προσώπου υπό μία εκ των διαλαμβανόμενων στη διάταξη της παρ. 1 του άρθρου 50 ΚΦΔ ιδιοτήτων.

Άλλωστε, σύμφωνα με την υπ' αρ./2018 απόφαση του ΣΤΕ «Επειδή, με τις προπαρατεθείσες διατάξεις του άρθρου 115 παρ. 1 του Κώδικα Φορολογίας Εισοδήματος (Κ.Φ.Ε.), όπως ίσχυαν κατά τον επίδικο χρόνο, θεσπίζεται προσωπική και αλληλέγγυα ευθύνη των φυσικών προσώπων, τα οποία διευθύνουν ημεδαπές ανώνυμες εταιρείες και στα διευθυντικά καθήκοντα των οποίων, προδήλως, περιλαμβάνεται και η μέριμνα για τη συμμόρφωση του νομικού προσώπου προς τις απορρέουσες από τη φορολογική νομοθεσία υποχρεώσεις, ευθύνη η οποία αποβλέπει στην επίτευξη σκοπού δημοσίου συμφέροντος και ειδικότερα στη διασφάλιση της είσπραξης των οφειλόμενων από τα νομικά πρόσωπα φόρων κατά το χρόνο διάλυσής τους (ΣΤΕ 1028/2013). Εξακολουθούν δε τα πρόσωπα αυτά να ευθύνονται για την καταβολή του οφειλόμενου από την εταιρεία φόρου εισοδήματος, ανεξαρτήτως του χρόνου βεβαίωσής του, εάν κατά το χρόνο λύσης της εταιρείας δεν έχει ορισθεί νέα διοίκηση, έστω και αν έχει λήξει η ορισθείσα από τα καταστατικά όργανα της εταιρείας θητεία αυτών ή έχει παρέλθει το ανώτατο όριο παράτασης της θητείας τους, που, κατά το άρθρο 19 παρ. 1 του ν. 2190/1920, δεν δύναται να υπερβαίνει τα έξι έτη, εφόσον δεν αποδεικνύουν στην τελευταία αυτή περίπτωση ότι, επιδεικνύοντας τη δέουσα επιμέλεια, προέβησαν σε ενέργειες για τον ορισμό νέας διοίκησης ή ότι εμποδίστηκαν δικαιολογημένα να προβούν σε σχετικές ενέργειες. Ειδικότερα, τα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου ανώνυμης εταιρείας, πριν τη λήξη της θητείας τους, οφείλουν να συγκαλούν την Γενική Συνέλευση των μετόχων για τον ορισμό νέου Διοικητικού Συμβουλίου, σε κάθε δε περίπτωση, αν δεν υφίσταται νόμιμη εκπροσώπηση της εταιρείας, μπορούν με αίτησή τους να ζητήσουν διορισμό προσωρινής διοίκησης από το δικαστήριο κατ' άρθρο 69 η οποία, αν και δεν ευθύνεται η ίδια για τα χρέη της εταιρείας (βλ. ΣΤΕ 2030/2004 επταμ.), έχει όμως την υποχρέωση να προβεί σε ενέργειες για τον ορισμό νέου Διοικητικού Συμβουλίου αυτής. Κατά συνέπεια, εφόσον δεν αποδεικνύεται ορισμός νέου Διοικητικού Συμβουλίου, τα μέλη του τελευταίου πριν από τη λύση της ανώνυμης εταιρείας Διοικητικού Συμβουλίου αυτής που ασκούσαν διευθυντικά καθήκοντα εξακολουθούν να ευθύνονται, κατ' άρθρο 115 παρ. 1 του Κ.Φ.Ε., για την καταβολή του οφειλόμενου από την εταιρεία φόρου εισοδήματος, ακόμη και αν έχει λήξει η θητεία τους ή έχει παρέλθει το ανώτατο όριο των έξι ετών μέχρι το οποίο μπορεί, ρητώς ή σιωπηρώς, να παραταθεί η θητεία αυτή, κατά το άρθρο 19 παρ. 1 του ν.2190/1920, εάν δεν έχουν προβεί, στην τελευταία αυτή περίπτωση, αδικαιολογήτως, σε καμιά από τις προαναφερόμενες ενέργειες. Και τούτο ανεξαρτήτως των εννόμων συνεπειών που έχει κατά το ιδιωτικό δίκαιο η υπέρβαση του κατά νόμο ορίου παράτασης της θητείας του μέλους Διοικητικού Συμβουλίου ανώνυμης εταιρείας, ενόψει του, κατά τα ανωτέρω, σκοπού δημοσίου συμφέροντος που εξυπηρετούν οι διατάξεις του φορολογικού νόμου, όπως άλλωστε και αυτές του Κώδικα Εισπράξεως Δημοσίων Εσόδων (ΚΕΔΕ). Σε αντίθετη περίπτωση, θα παρείχετο στα πρόσωπα, τα οποία διοικούν και εκπροσωπούν την ανώνυμη

εταιρεία και τα οποία είναι καλύτεροι γνώστες της πορείας των εργασιών της, η ευχέρεια να μεθοδεύουν την απαλλαγή τους από την ευθύνη τους για τις φορολογικές υποχρεώσεις της εταιρείας έναντι του Δημοσίου, δεδομένου ότι η έλλειψη διοίκησης της ανώνυμης εταιρείας μετά τη λήξη της θητείας των μελών του Διοικητικού Συμβουλίου ή την παρέλευση εξαετίας από την ανάληψη των καθηκόντων τους (οφειλόμενη πολλές φορές σε σκόπιμη αδράνεια), θα είχε ως αποτέλεσμα την μη είσπραξη οφειλόμενων υπό νομικών προσώπων φόρων, την απώλεια εσόδων του κρατικού προϋπολογισμού και, κατά συνέπεια, την υστέρηση των δημοσίων εσόδων, μέσου απαραίτητου προς εκπλήρωση κρατικών σκοπών και την επιβράδυνση ή την ανατροπή της προγραμματισμένης από τη Διοίκηση δράσης (πρβλ, ΣΤΕ 1028/2013). Περαιτέρω, για την απαλλαγή των ανωτέρω προσώπων από την υποχρέωση καταβολής του οφειλόμενου από την εταιρεία φόρου εισοδήματος σε περίπτωση που κατά τη λύση της εταιρείας έχει ορισθεί νέα διοίκηση, θα πρέπει να έχει γνωστοποιηθεί εγκαίρως στην αρμόδια αρχή, από οποιονδήποτε, η επιλοχώρησας μεταβολή στα πρόσωπα αυτά ή θα πρέπει τα ίδια αυτά πρόσωπα να ισχυριστούν και να αποδείξουν στο δικαστήριο ότι, κατά τον κρίσιμο χρόνο, άλλο πρόσωπο είχε με νόμιμο τρόπο αναλάβει την διοίκηση της εταιρείας ή ότι τα ίδια από λόγους ανεξάρτητους της θέλησής τους (ανωτέρα βία, ειδικές συνθήκες κλπ) εμποδίστηκαν να προβούν σε ενέργειες για τον ορισμό νέας διοίκησης της εταιρείας».

Εκ των ανωτέρω συνάγεται ότι η ευθύνη του προσφεύγοντος συντρέχει ακόμη κι αν είχε λήξει η θητεία του τελευταίου Δ.Σ., προ της εκλογής Εκκαθαριστών, δεδομένων ότι ουδείς έλαβε κάποια πρωτοβουλία για την εκλογή επόμενου Δ.Σ., ούτε τέθηκε ζήτημα μη αποδοχής της ιδιότητας του Εκκαθαριστή.

Περαιτέρω, ο προσφεύγων διατείνεται ότι ουδέποτε προέβη σε πράξεις σχετικές με τα καθήκοντά του, επικαλούμενος, μάλιστα, την υπ' αρ. 165/2007 Γνωμοδότηση του Ν.Σ.Κ.. Το Ν.Σ.Κ όντως έχει ασχοληθεί με το ζήτημα της αλληλέγγυας ευθύνης των Εκκαθαριστών μιας Α.Ε. κι έχει εκδώσει σχετικές Γνωμοδοτήσεις, οι οποίες όμως πραγματεύονται διαφορετική περιπτωσιολογία. Συγκεκριμένα στην επικαλούμενη από τον αντίδικο υπ' αρ. 165/2007 Γνωμοδότηση αντιμετωπίζεται το ζήτημα του διορισμού Εκκαθαριστή με δικαστική απόφαση σε περίπτωση δικαστικής εκκαθάρισης κληρονομιάς! Σε μια παρεμφερή, την υπ' αρ. 219/2014, ο εκκαθαριστής διορίζεται με δικαστική απόφαση και παραιτείται δια εξωδίκου δήλωσης. Όμως, η υπό εξέταση περίπτωση είναι σαφέστατα διαφορετική, δεδομένου ότι οι εκκαθαριστές δε διορίστηκαν δικαστικά, ούτε τίθεται ζήτημα αποποίησης των καθηκόντων τους. Μάλιστα, εν προκειμένω κάτι τέτοιο θα ήταν παράδοξο, αφού ο αιτών και ήδη προσφεύγων φορολογούμενος συμμετείχε στην τελευταία σύνθεση Δ.Σ., οπότε και στη Γ.Σ., η οποία προχώρησε στην επιλογή των συγκεκριμένων προσώπων ως Εκκαθαριστών. Με απλά λόγια, θα λέγαμε ότι «ο ίδιος (συναποφάσισε με άλλους και) επέλεξε (και) τον εαυτό του»!

Άλλωστε σύμφωνα με την παρ. 20 της Ε 2173/2020 «Όπως έχει διευκρινιστεί από τη Φορολογική Διοίκηση (ΠΟΛ. 1103/2004), η ιδιότητα (εκτελεστικός πρόεδρος διευθυντής, γενικός διευθυντής, διαχειριστής, διευθύνων σύμβουλος, εντεταλμένος στη διοίκηση, εκκαθαριστής) θεωρείται ότι αποκτάται με την αποδοχή του διορισμού των προσώπων που κατονομάζονται ως αλληλεγγύως υπεύθυνα και την ανάληψη των σχετικών καθηκόντων, μη αρκούντος δηλαδή του διορισμού τους και μόνο (Γνωμοδότηση ΝΣΚ 173/2001, η οποία έγινε αρμοδίως αποδεκτή). Οι ως άνω ιδιότητες προκύπτουν από έγγραφα, όπως τα

καταστατικά των ανώνυμων εταιριών που καταχωρίζονται στο ΓΕΜΗ και δημοσιεύονται στο ΦΕΚ, τα πρακτικά συνεδριάσεως ΔΣ, τις ανακοινώσεις καταχωρήσεων, τα καταστατικά ομόρρυθμων εταιριών. Σε κάθε περίπτωση πρέπει να ελέγχεται και η τυχόν απώλεια της ιδιότητας, η οποία μπορεί να οφείλεται σε ρητή παραίτηση του συγκεκριμένου προσώπου από τις συγκεκριμένες θέσεις». Εν προκειμένω, ουδόλως τέθηκε ζήτημα παραίτησης του προσφεύγοντος.

Επιπρόσθετα, ο ισχυρισμός του ότι δεν προέβη σε πράξεις κατά τη διάρκεια της εκκαθάρισης, δηλαδή από 20.11.2008 κι εξής (σύμφωνα με το ΦΕΚ τ. Α.Ε. & Ε.Π.Ε./2008), είναι αναληθές, δεδομένου ότι ο ίδιος εμφανίζεται να καταθέτει ετήσιες δηλώσεις εισοδήματος και ισολογισμούς χειρόγραφα στην Υπηρεσία μας, σε έτη μεταγενέστερα του διορισμού του ως εκκαθαριστή. Προς απόδειξη αυτού, σας προσκομίζουμε αντίγραφο της δήλωσης φορολογίας εισοδήματος διαχειριστικής περιόδου 2010 (οικ. έτους 2011) και ισολογισμό της ίδιας περιόδου, τα οποία αμφότερα κατατέθηκαν στην Υπηρεσία μας στις 17.05.2011, όπως φαίνεται από τη σχετική σημείωση στο σώμα της δήλωσης. Ομοίως, προσκομίζουμε αντίγραφο της δήλωσης φορολογίας εισοδήματος διαχειριστικής περιόδου 2012 (οικ. έτους 2013) και ισολογισμό της ίδιας περιόδου, τα οποία κατατέθηκαν στην Υπηρεσία μας στις 29.05.2014, όπως φαίνεται από τη σχετική σημείωση στο σώμα της δήλωσης. Αξιοσημείωτο είναι, δε, ότι και οι δηλώσεις και οι ισολογισμοί φέρουν την ιδιόχειρη υπογραφή του ανακόπτοντος ως «νόμιμου εκπροσώπου» της Α.Ε. Το δε γεγονός της εκπρόθεσμης προσκόμισης ετήσιων δηλώσεων εισοδήματος και ισολογισμών, και δη μετά τη λύση και θέση σε εκκαθάριση της Α.Ε., είναι πρόδηλο πως δεν έγινε για κανέναν άλλο λόγο, παρά μέσα στο πλαίσιο των αναμενόμενων, «προπαρασκευαστικών» ενεργειών για τη διακοπή εργασιών της Α.Ε. σε πραγματικό χρόνο λήξης εργασιών, ως είθισται σε τέτοιες περιπτώσεις. Άρα, προφανώς και είναι ενέργειες που πραγματοποιούνται όχι μόνο χρονικά εντός της εκκαθάρισης, αλλά και ουσιαστικά, αφού εντάσσονται στα καθήκοντα των Εκκαθαριστών, προκειμένου να οδηγήσουν την Α.Ε. στη διακοπή της.

Γ. Σχετικά με την επικαλούμενη νομολογία:

Πρέπει να γίνουν οι εξής επισημάνσεις:

- Για τη θεμελίωση της (δήθεν) έλλειψης εξουσίας σύγκλησης του Δ.Σ. αναφέρεται από τον προσφεύγοντα η υπ' αρ./2016 Πολ.Πρωτ.Αθ. απόφαση, η οποία όμως εντοπίζει την έλλειψη αυτή στις περιπτώσεις πχ. που η Γ.Σ. συγκροτήθηκε κατόπιν πρόσκλησης από ένα μόνο μέλος Δ.Σ., όταν η πρόσκληση είχε ελλιπές περιεχόμενο ως προς τα θέματα ημερήσιας διάταξης, ή όταν παραλείπονται οι διατάξεις δημοσιότητας. Θέματα, δηλαδή, που επικεντρώνονται στην τήρηση διαδικασίας σύγκλησης της συνέλευσης και ως εκ τούτου, άσχετα με την ένδικη περίπτωση.

-Για την τεκμηρίωση της (δήθεν) μη νόμιμης υπόστασης του Δ.Σ. παρατίθεται από τον προσφεύγοντα η υπ' αρ./2016 Πολ.Πρωτ.Αθ. απόφαση, στην οποία όμως το δικάσαν Δικαστήριο αναφέρει ρητά: «Τα ελαττώματα της απόφασης του διοικητικού συμβουλίου, με την οποία συγκλήθηκε η γενική συνέλευση, πλέον δεν αποτελούν λόγο ακυρωσίας της απόφασης για σύγκληση της ΓΣ με εξαίρεση τις περιπτώσεις που ακριβώς λόγω αυτών των ελαττωμάτων δεν μπόρεσαν οι μέτοχοι να πληροφορηθούν έγκαιρα και επαρκώς για τη συγκαλούμενη συνέλευση. Ενδεικτικά ακυρώσιμες είναι οι αποφάσεις ΓΣ στις οποίες: α) όταν

η πρόσκληση προέρχεται μεν από την εταιρεία, πάσχει όμως επειδή το συγκαλούν ΔΣ δεν υφίσταται νομίμως. (...) Επομένως, τα ελαττώματα της απόφασης του δ.σ., με την οποία συγκλήθηκε η γ.σ., αποτελούν λόγο ακυρωσίας της απόφασης της γ.σ. (η οποία ισχύει μέχρι την τελεσίδικη ακύρωσή της, και με το ισχύον δίκαιο το ελάττωμα της ακυρωσίας δε λαμβάνεται αυτεπαγγέλτως υπόψη ούτε αρκεί να προταθεί εξωδίκως αλλά οφείλει να προταθεί με αγωγή που θα ασκηθεί από συγκεκριμένα πρόσωπα και εντός συγκεκριμένης προθεσμίας, ενώ γίνεται δεκτό ότι δε μπορεί να προταθεί ούτε με ένσταση ούτε παρεμπιπτόντως Ε. Περράκη, ό.π., σελ. 1350) και η ακυρωσία αυτή, με το άρθρο 35α παρ. 5δ του ν. 2190/1920 δεν εξουδετερώνεται μόνο στις περιπτώσεις που ακριβώς λόγω αυτών των ελαττωμάτων δεν μπόρεσαν οι μέτοχοι να πληροφορηθούν έγκαιρα και επαρκώς για τη συγκαλούμενη γ.σ.».

Αυτό που πρόδηλα προκύπτει είναι ότι, το αν υφίσταται ισχύς/νομιμότητα αποφάσεων ενός Δ.Σ. ανάλογα με την νόμιμη ή μη υπόστασή του, μπορεί να θεμελιώσει λόγο ακυρωσίας της απόφασης αυτής, ο οποίος πρέπει να προταθεί ενώπιον των Δικαστηρίων. Στην υπό κρίση περίπτωση, όμως, ουδέποτε αποτέλεσε αντικείμενο δικαστικής αμφισβήτησης η νομιμότητα της σύγκλησης της Γ.Σ., από την οποία αποφασίσθηκαν η λύση της Α.Ε., η θέση της σε εκκαθάριση και ο διορισμός εκκαθαριστών.

Κατόπιν τούτων αποκρούουμε την υπό εξέταση ενδικοφανή προσφυγή ως νόμω και ουσία αβάσιμη και ως εκ τούτου απορριπτέα.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΠΡΟΤΕΙΝΟΥΜΕ

Την απόρριψη της υπ' αρ. πρωτ./22-02-2021 ενδικοφανούς προσφυγής του του (ΑΦΜ) και συνακόλουθα την αναγνώριση της αλληλέγγυας ευθύνης του για οφειλές της ανώνυμης εταιρείας με την επωνυμία «.....» και ΑΦΜ προς τη ΔΟΥ ΦΑΕ Πειραιά και συγκεκριμένα για τα υπό ΑΤΒ/2003 (γρ. 1) και/2003 (γρ. 3),/2003 (γρ. 1),/2003 (γρ. 2),/2003 (γρ. 1),/2011,/2013,/2014,/2015,/2015,/2016,/2017,/2019,/2019 και/2020 χρέη.»

Επειδή, η [Α. 1082/2021](#)(ΦΕΚ Β 1487/13.4.2021) Κοινή Απόφαση του Υπουργού Οικονομικών και του Διοικητή της ΑΑΔΕ με θέμα "Περιπτώσεις έλλειψης υπαιτιότητας για τη μη στοιχειοθέτηση της αλληλέγγυας ευθύνης σύμφωνα με τις διατάξεις του [άρθρου 50](#) του ν. [4174/2013](#)" ορίζει ότι:

«Άρθρο 1 Πεδίο εφαρμογής

Τα πρόσωπα που φέρουν τις ιδιότητες που ορίζονται στην [παρ. 1](#) του [άρθρου 50](#) του ν. [4174/2013](#) (ΚΦΔ) θεωρούνται καταρχήν υπαίτια για τη μη καταβολή ή μη απόδοση των οριζόμενων στις ως άνω διατάξεις οφειλών των νομικών προσώπων και των νομικών οντοτήτων, εκτός αν στα πρόσωπα αυτά συντρέχει περίπτωση έλλειψης υπαιτιότητας, σύμφωνα με τις κατωτέρω ενδεικτικά αναφερόμενες περιπτώσεις, οι οποίες σε κάθε περίπτωση θα πρέπει να εξετάζονται από τις υπηρεσίες της ΑΑΔΕ, κατά λόγο αρμοδιότητας,

πριν την εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 50 ΚΦΔ στα αλληλεγγύως ευθυνόμενα πρόσωπα.

Άρθρο 2 Ενδεικτικές περιπτώσεις έλλειψης υπαιτιότητας

Για τους σκοπούς εφαρμογής της περ. γ' της παρ. 1 του άρθρου 50 του ΚΦΔ, ορίζονται ενδεικτικά περιπτώσεις έλλειψης υπαιτιότητας των προσώπων αυτών ως ακολούθως:.....»

Επειδή, με το αρ. πρωτ. Δ.Ε.Δ. ΕΞ 2021 ΕΜΠ/2.07.2021 έγγραφο προς την αρμόδια φορολογική αρχή (Δ.Ο.Υ. Φ.Α.Ε. Πειραιά) ζητήσαμε συμπληρωματικές αιτιολογημένες απόψεις επί της υπό κρίση ενδικοφανούς προσφυγής, κατόπιν της ως άνω Κοινής Απόφασης του Υπουργού Οικονομικών και του Διοικητή της ΑΑΔΕ.

Επειδή, η ως άνω φορολογική αρχή, με το αρ. πρωτ./2021 {αρ. πρωτ. ΔΕΔ ΕΙ 2021 ΕΜΠ/15.07.2021} έγγραφο, αναφέρει, ότι:

«...Αναφορικά με το αίτημά σας σχετικά με την παροχή συμπληρωματικών απόψεων για την υπ' αρ. πρωτ./22-02-2021 ενδικοφανή προσφυγή του (ΑΦΜ) κατά της υπ' αρ. πρωτ./2021 αρνητικής απάντησης της Υπηρεσίας μας μετά την έκδοση της υπ' αρ. Α 1082/2021 (ΦΕΚ Β'/2021) κοινής απόφασης του Υπουργού Οικονομικών και του Διοικητή της ΑΑΔΕ «Περιπτώσεις έλλειψης υπαιτιότητας για τη μη στοιχειοθέτηση της αλληλέγγυας ευθύνης σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 50 του ν. 4174/2013» επαγόμεστε τα κάτωθι:

Σύμφωνα με την παρ. 25 της Ε 2173/30-10-2020 πρόσωπα για τα οποία συντρέχουν σωρευτικά όλες οι λοιπές προϋποθέσεις, οι οποίες αναφέρονται στη διάταξη της παρ. 1 του άρθρου 50 ΚΦΔ, καθίστανται καταρχήν αλληλεγγύως υπεύθυνα και τεκμαίρεται η υπαιτιότητά τους εκ μόνης της ιδιότητάς τους για τις οφειλές που δημιουργούνται κατά τη διάρκεια της θητείας τους. Κατά την έννοια επομένως της προαναφερόμενης διάταξης καθιερώνεται τεκμήριο για την ύπαρξη της υπαιτιότητας, το οποίο όμως είναι μαχητό αφού ο αιτών φέρει το βάρος (αντ)απόδειξης για τη μη ύπαρξη της υπαιτιότητας.

Εν προκειμένω, από τους ισχυρισμούς του προσφεύγοντος και από τα στοιχεία του φακέλου δεν προέκυψε ότι συντρέχει κάποια από τις περιπτώσεις απαλλαγής σύμφωνα με την υπ' αρ. Α1082/14-04-2021 απόφαση. Μάλιστα, στην περίπτωση ύπαρξης μίας εκ των ιδιοτήτων του άρθρου 50 παρ. 1 ΚΦΔ δύναται να αποκλεισθεί η συνδρομή της υπαιτιότητας υπό τους όρους της παρ. 9 της εν λόγω απόφασης, εφόσον αποδεικνύεται ότι δεν υφίσταται πραγματική ανάμειξη στη διοίκηση του νομικού προσώπου. Προς τούτο δε συνεκτιμώνται στοιχεία, όπως ενδεικτικά η μη υπογραφή πρακτικών ΔΣ ή οικονομικών καταστάσεων, σε συνδυασμό με στοιχεία που αποδεικνύουν το πρόσωπο πραγματικά διαχειρίζεται τις εταιρικές υποθέσεις. Στην υπό εξέταση περίπτωση ο προσφεύγων εμφανίζεται να καταθέτει ετήσιες δηλώσεις εισοδήματος και ισολογισμούς χειρόγραφα στην Υπηρεσία μας, σε έτη μεταγενέστερα του διορισμού του ως εκκαθαριστή (βλ. σελ. 6 των από 01-03-2021 απόψεων της Υπηρεσίας). Συνεπώς, και κατόπιν συνεκτίμησης της υπ' αρ. Α 1082/2021 (ΦΕΚ Β' 1487/13-04-2021) κοινής απόφασης του Υπουργού Οικονομικών και του Διοικητή της ΑΑΔΕ εμμένουμε στις από 01-03-2021 απόψεις μας.»

Επειδή, η υπηρεσία μας κάνει αποδεκτές τις ως άνω απόψεις της φορολογικής αρχής.

Α π ο φ α σ ί ζ ο υ μ ε

Την απόρριψη της με αρ. πρωτ./22-02-2021 ενδικοφανούς προσφυγής του του, με Α.Φ.Μ.

Η παρούσα απόφαση να κοινοποιηθεί από αρμόδιο όργανο με τη νόμιμη διαδικασία στον υπόχρεο.

**Ακριβές Αντίγραφο
Ο Υπάλληλος του Τμήματος**

**ΜΕ ΕΝΤΟΛΗ ΤΟΥ ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΥ
ΤΗΣ Δ/ΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ**

Διοικητικής Υποστήριξης

**Η ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΗ
ΤΗΣ ΥΠΟΔ/ΝΣΗΣ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ**

ΓΡΑΜΜΑΤΩ ΣΚΟΥΡΑ

Σ η μ ε ί ω σ η: Κατά της απόφασης αυτής επιτρέπεται η άσκηση προσφυγής ενώπιον των αρμόδιων Διοικητικών Δικαστηρίων εντός τριάντα (30) ημερών από την κοινοποίησή της.